



Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΣ

«Γύναι, ἀπολέησαι τῆς ἀσθενείας σου»

Ἡ σκηνή πού περιγράφει ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή εἶναι συγκλονιστική καί ἀποκαλυπτική γιά τίς διαθέσεις καί τήν εἰλικρίνεια τῶν ἀνθρώπων, ἀλλῆ καί τή στάση τοῦ Χριστοῦ μας. Μέσα στό πλῆθος εὐρίσκεται μιὰ γυναίκα ραχητική. Σκυμμένη κάτω καί πονεμένη ἀκούει τή φωνή χωρίς νά μπορεῖ νά δεῖ τή μορφή τοῦ Ἰησοῦ.

Ὁ Ἰησοῦς προχωρεῖ πρός τήν ταλαιπωρη ἐκείνη γυναίκα. Τήν πλησιάζει. Μέ στοργή τῆς λέγει: «Γύναι, εἶσαι λιτρωμένη ἀπό τήν ἀσθενεία σου. Εἶσαι πλέον καλή». Μιά δύναμη διαπερνᾷ τά μέλη της. Τό σῶμα της ἐπανερχεται. Δοξολογία καί εὐχαριστία στήν καρδιά της. Θαυμασμός, χαρά καί ἀγαλλίαση.

Ἡ ὑποκρισία τοῦ ἀρχισυνάγωγου

Ὅμως, ὁ φθόνος καί ἡ ψυχική κακία μολύνουν τήν ἀτμόσφαιρα τῆς χαρᾶς. Ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτεῖ, γιατί δῆθεν ὁ Κύριος παραβαίνει τήν ἀργία τοῦ Σαββάτου. Ὁ ἀρχισυνάγωγος ὀδηγήθηκε ἀπό τό φθόνο, πού κυριαρχοῦσε τή στιγμή αὐτή στήν ψυχή του, σέ μιὰ ἀποτρόπαια πράξη. Θέλησε νά ἐπιτεθεῖ στό Χριστό, μά δέν ἔχει τή δύναμη νά πει φανερά τί συμβαίνει στήν ψυχή του. Καί βρίσκει τή σκιά τοῦ νόμου, γιά νά καλύψει τήν ἄνομη συμπεριφορά του.

Ὁ Κύριος ὁμως ἀπαντᾷ ἀμέσως στήν πρόκληση χαρακτηρίζοντας ὡς ὑποκρισία τήν ἀντίδραση τοῦ ἀρχισυνάγωγου, καί ἐκφράζει τήν ἀγάπη Του γιά τόν ἄνθρωπο:

«Ὑποκριτά, λέγει, αὐτή πού εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ καί τήν εἶχε δεμένη ὁ σατανᾶς γιά δεκαοκτώ χρόνια, δέν ἔπρεπε νά λιυθεῖ ἀπό τά δεσμά αὐτά τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου;».

Ὁ ἀρχισυνάγωγος, ὅπως προαναφέραμε, κρύφτηκε πίσω ἀπό τίς ἐντολές καί τό νόμο τοῦ Θεοῦ. Ὅμως δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού κακοπροαίρετοι ἄνθρω-



ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιγ' 10-17)

Ἡ θεραπεία τῆς συγκύπτουσας

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἣν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν Συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καί ἰδοῦ, γυνή ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἕτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές. Ἴδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· **Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου**· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσίν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει, ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοῦ δέκα καὶ ὀκτὼ ἕτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικειμενοὶ αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαίρει ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

ποὶ χρησιμοποιοῦν τὸ Νόμο καὶ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὰ ἄνομα σχέδιά τους καὶ νὰ ἱκανοποιήσουν τίς κτιστές τους θελήσεις. Ἐγωπαθεῖς χρησιμοποιοῦν τὸ λόγος τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ προβληθοῦν καὶ ἀνυπάκουοι στὴν Ἐκκλησία τὸν παρερμηνεύουν. Κάποιες φορές μάλιστα ἐπικαλοῦνται, γιὰ νὰ καλύψουν τὴν ἐγωπάθεια καὶ τὴν αὐθαιρεσία τους, λόγια ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τοὺς Πατέρες, τὰ ὁποῖα προσαρμόζουν στὴν περίπτωση. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἀντὶ νὰ συμμορφώνεται ὁ ἄνθρωπος στὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, κρύβεται πίσω ἀπὸ αὐτές καὶ τίς μεταχειρίζεται γιὰ τὴν κάλυψη τῆς προσωπικῆς ἐμπάθειας. Ἐτσι δημιουργοῦνται αἰρέσεις καὶ ἄλλες ἀτομικὲς θεωρίες καὶ διδασκαλίες πού τaráσσουν τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ἡ καρδιά δέν εἶναι καθαρὴ, δέν μπορεῖ νὰ ἐρμηνεύσει σωστά τὸ θεῖο λόγο. Διότι μόνο ἡ καθαρὴ καρδιά τὸν παρουσιάζει γνήσια καὶ καθαρὰ. Αὐτὴ μόνο τὸν ἀντιλαμβάνεται.

Αὐτογνωσία, ταπείνωση καὶ ἀγάπη

Αὐτὸ πού πρέπει νὰ γνωρίζουμε εἶναι ὅτι τὸ Χριστὸ δέν τὸν ἐνδιαφέρει τόσο αὐτὸ πού κάνουμε, ὅσο ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο τὸ κάνουμε. Συνήθως ἡ ἐπιθετικότητά μας καὶ ὁ φθόνος ἔναντι τῶν ἄλλων καὶ μάλιστα ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ εὐσεβὴς τρόπος μέ τὸν ὁποῖο καθιερώνουμε τὴ δική μας ἐξουσία καὶ εἶναι συνέπεια τῆς ἀπουσίας τῆς αὐτογνωσίας καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης. Ὅταν ἔχουμε αὐτογνωσία ἀποκοῦμε πραγματικὴ ταπεινοφροσύνη. «Ἀκοιλουθεὶ δέ τὴν ταπεινοφροσύνη ἢ ἐπιείκεια γιὰ τοὺς ἄλλους», γράφει ὁ ἅγι-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἐδίδασκε ὁ Ἰησοῦς εἰς μίαν ἀπὸ τὰς συναγωγὰς κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου. Καὶ ἦτο ἐκεῖ μίᾳ γυναῖκα, πού εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας ἐπὶ δέκα ὀκτὼ χρόνια καὶ ἦτο σκυμμένη καὶ δέν μπορούσε νὰ σταθῇ ὅλως διόλου ὀρθή. Ὅταν τὴν εἶδε ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἐκάλεσε καὶ τῆς εἶπε, **«Γυναῖκα, εἶσαι ἐλευθερωμένη ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια σου»** καὶ ἔβαλε ἐπάνω τῆς τὰ χέρια, αὐτὴ δὲ ἀμέσως ἀνορθώθηκε καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἔλαβε τότε τὸν λόγον ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτισμένος διότι ὁ Ἰησοῦς ἐθεράπευσε κατὰ τὸ Σάββατον, καὶ εἶπε εἰς ἐκείνους πού παρευρίσκοντο ἐκεῖ, **«Υπάρχουν ἕξ ἡμέρες πού ἐπιτρέπεται ἡ ἐργασία· τότε νὰ ἔρχεσθε καὶ νὰ θεραπεύεσθε καὶ ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου»**. Ὁ Κύριος τοῦ ἀπεκρίθη, **«Υποκριτὰ, δέν λύνει καθένας ἀπὸ σᾶς, κατὰ τὸ Σάββατον, τὸ βόδι τοῦ ἢ τὸν ὄνον τοῦ ἀπὸ τὸν σταῦλον καὶ τὸν φέρνει νὰ τὸν ποίση; Αὐτὴ δὲ πού εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ καὶ τὴν εἶχε δεμένη ὁ Σατανᾶς ἐπὶ δέκα ὀκτὼ χρόνια, δέν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τὰ δεσμὰ αὐτὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου;»**. Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ, ὅλοι οἱ ἀντίπαλοί του ἐντροπιάζοντο, ἐνῶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔχαιρε δι' ὅλα τὰ ἐνδοξα πράγματα πού αὐτὸς ἔκανε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοσιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὁς Ἰσαάκ ὁ Σύρος. Ὅταν ἡ ταπεινοφροσύνη δέν ἀκολουθεῖται ἀπὸ ἐπιείκεια γιὰ τοὺς ἄλλους, εἶναι ταπεινολογία.

Ὁ νοῦς τοῦ Νόμου

Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπιδιώκουμε ὅλοι μας τὴν κάθαρση τῆς καρδιάς καὶ νὰ στηριζόμαστε στοὺς ἔνθεους Πατέρες μας, πού ἔγιναν δοχεῖα τοῦ Παναγίου Πνεύματος, φωτίστηκαν ἀπὸ τὴν Ἁγία Τριάδα καὶ ἔτσι, μὲ τὸ φωτισμὸ τοῦ Παρακλήτου, ἐρμήνευσαν τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν Ἁγία Γραφή. Ἔτσι θὰ διδαχθοῦμε ὅτι εἴμαστε ἐκεῖνοι πού ἐμποδίζουμε τοὺς ἀδελφούς μας νὰ ἐξουθενωθοῦν καὶ πού ἐτοιμάζουμε τὴ μεταμόρφωσή τους βιώνοντας τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, ἢ ὅπως χαρακτηριστικὰ λέγει ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, τὸ νοῦ τοῦ νόμου.

Ὁ Τριαδικὸς Θεὸς νὰ μᾶς φωτίζει, γιὰ νὰ ἐρμηνεύουμε τὸ νόμο Του ὀρθόδοξα καὶ νὰ ἀνακαλύπτουμε τὴν οὐσία τῆς πίστεώς μας.

† Ὁ Φ. Ἀ.

5 Δεκεμβρίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ

Σάββα ὀσίου τοῦ ἡγιασμένου († 532), Διογένους μάρτυρος.

Ἦχος: β' – Ἑωθινόν: Ε' – Ἀπόστολος: Γαλ. ε' 22 – ς' 2 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ' 10-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Δεκεμβρίου, ΙΑ' Λουκά.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. ε' 8-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ' 16-24.

ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ (β)

Ὁ Χριστός εἶπε στό Νικόδημο ὅτι ὅποιος δέν γεννηθεῖ ἄνωθεν δέν θά εἰσέλθει στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Στό ἐρώτημα τοῦ Νικοδήμου πῶς μπορεῖ κανεῖς νά γεννηθεῖ ἄνωθεν, ὁ Χριστός ἐξήγησε ὅτι ἡ ἄνωθεν γέννηση εἶναι ἡ «δι' ὕδατος καί Πνεύματος γέννηση». Ἐνα ἀπλό ἐρώτημα θά ἤθελα νά κάνω στους πάσης φύσεως αἰρετικούς: Μήπως ὁ Χριστός εἶπε πουθενά, ἢ μήπως οἱ Ἀπόστολοι ἔγραψαν, ὅτι τά παιδιά δέν εἶναι γιά τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν; Ὁχι βέβαια. Ἀφοῦ λοιπόν καί γιά τά παιδιά εἶναι ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν καί ἀφοῦ προϋπόθεση τῆς εἰσόδου εἶναι τό Βάπτισμα, ἀσφαλῶς καί τά παιδιά τά βαπτίζει ἡ Ἐκκλησία. Ὁ Ἄπ. Παῦλος βεβαιώνει ὅτι βάπτισε τήν οἰκογένεια τοῦ Στεφανᾶ, καί ὁ δεσμοφύλακας πού φυλοῦσε τόν Ἄπ. Πέτρο στή φυλακή, ὅταν διαπίστωσε τά ὅσα ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐργάσθηκε, βαπτίσθηκε μαζί μέ ὅλη τήν οἰκογένειά του. Μήπως θά πρέπει νά ἀποκλείσουμε ὅτι οἱ οἰκογένειες αὐτές εἶχαν παιδιά, γιατί ἔτσι βολεῦει τοὺς αἰρετικούς; Ἀλλά ὅπως εἶπε καί ὁ Χριστός σέ ἄλλο σημείο, ἄν σιωπήσουν οἱ ἄνθρωποι, θά φωνάξουν οἱ πέτρες, ἔτσι καί στήν προκειμένη περίπτωση φωνάξουν οἱ πέτρες. Εἶναι δέ οἱ πέτρες αὐτές ἐπιτάφιος πλάκες πού βρέθηκαν στίς κατακόμβες, πού ἀπό τίς ἐπιγραφές φαίνεται ὅτι εἶναι ἀπό τάφους νηπίων, ὅπου δέν ἀναφέρεται μόνο ἡ ἡμερομηνία τοῦ θανάτου ἀλλά καί τῆς βαπτίσεώς τους. Μήπως λοιπόν δέν ἤξερε τί ἔκανε ἡ μαρτυρική Ἐκκλησία τῶν κατακομβῶν, μήπως δέν γνώριζαν ἐκεῖνοι οἱ χριστιανοί καί ἐκεῖνοι οἱ ποιμένες ποιά ἦταν ἡ ὀρθή πράξη καί τό γνωρίζουν οἱ νεοφανέντες ἀλαζόνες αἰρετικοί;

Γιά μιᾶ ἀκόμη φορά λοιπόν ἡ Ἁγία Γραφή καί ἡ Ἱερά Παράδοση καί ἡ πράξη τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας δικαιώνουν ἀπόλυτα τήν πράξη καί τή διδαχή καί στό θέμα τοῦ Βαπτίσματος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἀρχιμ. Π. Ἰ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>